

Predikan söndagen efter Nyår

Temat **Guds hus** passar bra med tanke på att vi ska fira dop, när Gustav blir upptagen in i Herren Kristi församling. Idag bär föräldrar, storsyster och gudmor Gustav fram till dop, där han symboliskt ska sänkas ner i vatten tre gånger, i Faderns, Sonens och den helige Andes namn. Aposteln Paulus säger att vi genom dopet dör och uppstår med Jesus Kristus. Det är grunden för att bli kallad kristen, att tillhöra Herren Guds familj. Det handlar om en kallelse, jämförbar med den som vi hört Samuel fick ta emot. Han som blev känd för sin prakt och myndighet, en som höll Gud Fader högt och som Gud skänkte välsignelse.

Guds hus åsyftar alltså att vi omvänder oss och tror på Jesus Kristus som vår Herre och Gud. Guds hus syftar däremot inte på en byggnad, utan Jesus säger åt Petrus, att det är på honom han ska bygga kyrkan på.

I dagens GT-text har vi lyssnat till berättelsen om gudsmannen Eli, som visserligen hade egna söner men de var allt annat än intresserade av att tjäna Gud. Istället roffar de åt sig själva och blir därför förkastade av Herren. Gud säger därför till Eli att han ska utse en präst åt Honom, en sådan som blir

bestående och ständigt gör tjänst inför den smorde och så utses den unga Samuel, det under en tid då Guds ord var sällsynt och profetsynerna ovanliga. Samuel utses till präst, till efterträdare åt Eli, men det börjar lite trögt. Samuel hade inte lärt känna Guds röst och trodde att det var Eli som kallade på honom. När han hör Gud kalla för tredje gången så förstår Eli att det är Gud som ville tala.

Författaren till Hebreerbrevet skriver att vi som blivit kallade ska se till översteprästen, Jesus, som vi bekänner oss till. Det är Han som påminner oss om att varje hus har en byggmästare. För oss i den kristna kyrkan är det Herren Jesus Kristus. Och så länge vi vågar bekänna honom så länge kommer den kristna kyrkan att finnas kvar som en levande verksamhet. Men det finns mycket som tyder på ett förfall i vår kristna kyrka.

Allt färre vågar stå för sådant som allmänheten tycker är obekvämt i den kristna tron. I värsta fall kommer vi att tvingas uppleva en tid, liknande den Eli fick uppleva. Man roffar åt sig och Guds helighet hålls inte längre för heligt. Guds Ord är sällsynt och profetsynerna ovanliga. Kära vänner,

det är en oroande utveckling i vår svenska kyrka! Om våra förfäder skulle få tillstånd att återvända för en kort tid så tror jag att många av dem skulle förfasa sig över dagens kristna kyrka. De skulle med all säkerhet bl. a. upptäcka att allt färre vågar stå för en klassisk kristen tro.

Till och med den tolvåriga Jesus visade respekt för templet i Jerusalem. Han som instiftade vår kristna kyrka, en kyrka som enligt Hans ord ska vara förankrade i våra hjärtan. Den gången i Jerusalems tempel är den enda gång som Jesus förorsakade föräldrarna oro. Tre dagar senare hittar de honom i templet där han sitter mitt bland lärare och lyssnar och ställer frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Judarnas gudstjänster är annorlunda jämfört med våra. Där är det någon som läser en text och sedan samtalar och diskuterar männen kring texten.

Vad är då Guds hus? Jo, det är i den som Gustav ska inlemmas idag. Gustav gör det utan någon som helst medveten handling. Han tar emot dopet som en obeskrivlig gåva.

Paulus säger i Romarbrevet att vi i dopet frambär oss själva som ett levande och heligt offer som behagar Gud. Dopet är en andlig gudstjänst.

Därför ska en döpt inte anpassa sig efter världen utan förvandlas genom förnyelsen av våra tankar, så att den kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt, avslutar aposteln Paulus.

Hur är det då för oss? Är vi döpta förnyade? Anpassar vi oss efter denna värld? Behagar vi Gud? Är vi fullkomliga? Tänk så många frågor vi behöver ställa oss i fråga om vår kristna tro.

Amen.